

[Finansministeren]

områder, som vi arbejder med. Vi ser på beskatningen af kursgevinster, og det er jo ikke nogen hemmelighed heller, at også spørgsmålet om en vis beskatning af pensionskasserne har været inde i drøftelserne i den senere periode. Men jeg er nødt til at understrege, at det i hvert fald ikke er nogen enkel sag at beslutte, hvad beskatningen i givet fald skulle være.

Jeg vil godt i denne sammenhæng sige, at vi har jo netop, også under indtryk af disse relationer, bevæget os mod højere nominelle renter, således at spændvidden ikke bliver så stor og de skattefrie kursgevinster ikke bliver så store, som vi har kendt det tidligere. Men det er klart, at hvis vi med et renteniveau som det, vi har, vil gå ind og sige, at kursgevinsten ikke er skattefri, vil det påvirke kursen, og det vil igen sige, at skal man have det samme provenu ud af det, skal der sælges flere obligationer, altså for et højere nominelt beløb. Jeg tror ikke, man kan sige, at specielt udstedelsen af indenlandske statsobligationer på nogen måde lægger hindringer i vejen for det, man i øvrigt måtte ønske at gøre, hvilke konklusioner man så end kom til, for så vidt angår beskatning af både kursgevinster og pensionskasser.

Jeg skal til sidst sige, at det er rigtigt, at det er usædvanligt for os i Danmark at operere med en indenlandsk statsgæld af denne størrelsesorden. Jeg kan sige, at hvis vi ser på en række andre lande, har vi en ret begrænset statsgæld, men det betyder ikke, at jeg negligerer de problemer, der knytter sig til den. Man kan aflæse nogle af virkningerne i renteudgifterne på finanslovforslaget, og derfor kan jeg også tilslutte mig ønsket om, at vi kan nå frem til en situation, hvor vi har behov for at udstede færre statsobligationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 64. Fremsat 6/11 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Regeringen søger om bemyndigelse til at optage udenlandske lån inden for en ramme på 10 mia kr. Ministeren oplyser, at den udenlandske statsgæld den 31. oktober i år udgjorde 43,4 mia kr., og anden offentlig udenlandsk gæld udgjorde på samme tidspunkt 18,8 mia kr., altså i alt godt 62 mia.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det problem, det er for et land at have en betydelig udenlandsk lånebyrde – det ved vi for så vidt alle sammen – men alene fremhæve, at der ikke er tale om et isoleret dansk fænomen; det er et problem, som vi har fælles med en række af de andre industrialiserede lande, som vi plejer at sammenligne os med, foruden at udlandsgælden jo er et langt større problem for de lande, der er fattigere, end vi er.

Fra socialdemokratisk side anser vi lånoptagelsen i udlandet for at være en nødvendighed, og hvis vi ikke havde lånemuligheden, ville den forringelse af vores internationale bytteforhold, som er indtruffet med oliekrisen og med den internationale økonomiske afmatning i øvrigt, have haft langt alvorligere skadevirkninger på hele det danske samfund i form af et langt mere vidtgående fald i reallevefoden end det, som vi nu er udsat for.

Hele vores økonomiske politik tilrettelægges med henblik på at tilpasse vores økonomi til de nye vilkår, og det er jo forkert at fremstille det sådan, at det alene er ved pengepolitiske indgreb eller ved at låne sig over midlertidige problemer, at disse søges løst. Der søges netop på alle leder og kanter i vores økonomiske politik den nødvendige omstilling, og det er realistisk, at vi regner med, at vi i løbet af 1980erne får nedbragt vores underskud i samhandelen med udlandet og dermed vores udenlandske gældsbyrde.